

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie z zażalenia Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie **X. Y.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Północ w Olsztynie z
dnia 25 września 2024 r., sygn. akt [...], o wydanie rzeczy stanowiących dowód
przestępstwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 26 listopada 2024 r.
wniosku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 7 listopada 2024 r., sygn. akt II Kp
1295/24,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**zażalenie Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie przekazać do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biskupcu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2024 r., sygn. akt II Kp 1295/24, Sąd Rejonowy w Olsztynie wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, zażalenia Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Północ w Olsztynie z dnia 25 września 2024 r., sygn. akt [...], o wydanie przez Przewodniczącego

VIII Wydziału Gospodarczego Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie rzeczy stanowiących dowód przestępstwa,

Uzasadniając niniejsze wystąpienie wskazano, że z uwagi na okoliczności niniejszej sprawy, a w szczególności jej charakter związany z osobą skarżącego Prezesa Sądu Rejonowego w Olsztynie – sędziego X. Y., nie jest możliwe jej rozpoznanie w sposób gwarantujący zachowanie dobra wymiaru sprawiedliwości i to niezależnie od osoby sędziego, który zostałby wylosowany do rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Sformułowany w treści postanowienia Sądu Rejonowego w Olsztynie wniosek zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie podkreśla się, że zmiana właściwości miejscowej przewidziana w powołanym wyżej przepisie ma charakter nadzwyczajny i nie podlega wykładni rozszerzającej. W związku z tym zastosowanie instytucji właściwości z delegacji jest możliwe wyłącznie wtedy, gdy cały sąd jest niewłaściwy do orzekania w myśl zasady *nemo iudex in causa sua*, a także wtedy, gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2009 r., III KO 81/09, OSNKW 2010, z. 2, poz. 20).

W niniejszej sprawie z uwagi na wskazany przez sąd występujący z inicjatywą charakter sprawy i układ osobowy mamy do czynienia z tą pierwszą sytuacją.

Skarżącym jest Prezes sądu właściwego miejscowo, a sprawa dotyczy dochodzenia prowadzonego w sprawie o przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. i jest związana z dokumentacją znajdującą się w jednym z wydziałów tego Sądu - VIII Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego Sądu Rejonowego w Olsztynie.

Pozostawienie sprawy w sądzie ustawowo właściwym do jej rozpoznania naruszałoby dobro wymiaru sprawiedliwości i oznaczało, że Sąd Rejonowy w Olsztynie będzie *de facto* orzekał we własnej sprawie. Przeciwdziałaniu tego typu przypadkom służy właśnie art. 37 k.p.k.

Z powołanych względów przekazano sprawę do Sądu Rejonowego w Biskupcu uwzględniając relatywnie bliską odległość dzielącą siedzibę tego Sądu o siedziby sądu właściwego miejscowo.

[WB]

r.g.

